

Sentencja

Zgodnie z przepisami przejściowymi dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) i dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) Český telekomunikační úřad miał prawo zbadać obowiązek po stronie przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji na rynku — w rozumieniu dyrektywy 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP), zmienionej dyrektywą 98/61/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. — zawarcia umowy w sprawie wzajemnego połączenia sieci tego przedsiębiorstwa z siecią innego operatora, po dniu 1 maja 2004 r., w ramach przepisów dyrektywy 97/33 ze zmianami.

(¹) Dz.U. C 121 z 20.5.2006.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 czerwca 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-82/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Odpady — Odpady niebezpieczne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/689/EWG — Obowiązek opracowania i przekazania planów gospodarowania odpadami)

(2007/C 183/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia et G. Fiengo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 7 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39), zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, str. 32), oraz art. 6 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 377, str. 20) — Obowiązek przekazania planów gospodarowania odpadami

Sentencja

1) Ponieważ Republika Włoska nie opracowała:

- planu gospodarowania odpadami dla prowincji Rimini zgodnie z art. 7 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r.,
- planów gospodarowania odpadami obejmujących składowiska i inne miejsca usuwania odpadów w regionie Lacjum zgodnie z art. 7 ust. 1 tiret czwarte dyrektywy 75/442, zmienionej dyrektywą 91/156,
- planów gospodarowania odpadami dla regionów Friuli — Wenecji Julijskiej i Pulii oraz dla autonomicznej prowincji Bolzano — Górnej Adygi i prowincji Rimini zgodnie z art. 6 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tych dyrektyw.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — Stichting ROM-projecten przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-158/06) (¹)

(Fundusze strukturalne — Zwrot pomocy wspólnotowej w przypadku nieprawidłowości — Brak opublikowania i powiadomienia o warunkach przyznania pomocy — Niewiedza beneficjenta — Dobra wiara — Pewność prawa — Skuteczność — Artykuł 10 WE)

(2007/C 183/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting ROM-projecten

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 6 decyzji Komisji C(95) 1753 z dnia 16 października 1995 r. w sprawie przyznania pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) na program operacyjny w ramach inicjatywy wspólnotowej MŚP na rzecz obszarów objętych celami nr 1 i 2 w Niderlandach — Bezwarunkowy i precyzyjny przepis wywierający bezpośrednie skutki mający moc obowiązującą wobec beneficjenta końcowego — Wykładnia art. 38 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (WE) z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, str. 1) — Nieodzyskanie pomocy w wyniku nieprawidłowości popełnionej wobec beneficjenta niepoinformowanego o decyzji Komisji

Sentencja

Jeżeli warunki przyznania pomocy finansowej przyznanej przez Wspólnotę państwu członkowskiemu są określone w decyzji o przyznaniu pomocy, lecz nie zostały ani opublikowane, ani podane do wiadomości beneficjenta końcowego pomocy przez to państwo członkowskie, prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie zastosowaniu zasady pewności prawa w celu wyłączenia nakazu zwrotu przez tego beneficjenta kwot wypłaconych nienależnie, pod warunkiem że zostanie wykazana jego dobra wiara. W takim przypadku dane państwo członkowskie może zostać pociągnięte do odpowiedzialności finansowej za nieodzyskane kwoty w celu uczynienia skutecznym prawa Wspólnoty do zwrotu kwoty pomocy.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Cour du travail de Bruxelles- Belgia) — Office national des pensions (ONP) przeciwko Emilienne Jonkman (C-231/06), Hélène Vercheval (C-232/06) oraz Noëlle Permesaen (C-233/06) przeciwko Office national des pensions

(Sprawy połączone C-231/06 do C-233/06) (¹)

(Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Ustawowy system emerytalny — Dyrektywa 79/7/EWG — Stewardesy — Przyznanie emerytury równej emeryturom stewardów — Jednorazowa zapłata składek wyrównawczych — Zapłata odsetek — Zasada skuteczności — Obowiązki państwa członkowskiego wynikające z wyroku prejudycjalnego)

(2007/C 183/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Office national des pensions (ONP), Noëlle Permesaen (C-233/06)

Strona pozwana: Emilienne Jonkman (C-231/06), Hélène Vercheval (C-232/06), Office national des pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour du travail de Bruxelles — Wykładnia dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979 L 6, str. 24 — Umożliwienie kobiecie, która została wykluczona z korzystniejszego systemu emerytalnego, objęcia tym systemem ze skutkiem wstecz pod warunkiem opłacenia składek za ten okres objęcia w formie jednorazowej wpłaty wraz z odsetkami za zwłokę

Sentencja

1) Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy państwo członkowskie przyjmuje uregulowania umożliwiające osobom określonej płci, początkowo dyskryminowanym, skorzystanie w całym okresie wypłaty emerytury z systemu emerytalnego obejmującego kategorię osób odmiennej płci

— nie stoi na przeszkodzie temu, by owo państwo członkowskie uzależniało objęcie takim systemem od wpłaty składek wyrównawczych stanowiących różnicę między składkami wpłaconymi przez osoby początkowo dyskryminowane przez okres, w którym miała miejsce dyskryminacja a składkami w wyższej wysokości wpłaconymi przez drugą kategorię osób w tym samym okresie, powiększonych o odsetki rekompensujące spadek wartości pieniądza,

— stoi za to na przeszkodzie temu, by owo państwo członkowskie wymagało, by owa wpłata składek wyrównawczych powiększona została o odsetki inne niż te, mające na celu zrekompenzowanie utraty wartości pieniądza,

— stoi również na przeszkodzie wymogowi, zgodnie z którym wpłata ta dokonywana jest jednorazowo w sytuacji, gdy wymóg taki praktycznie czyni wyżej wymienione wyrównanie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym. Jest tak w szczególności w sytuacji, w której kwota do zapłacenia przekracza roczną emeryturę zainteresowanego.

2) W następstwie wydania wyroku w trybie prejudycjalnym, z którego wynika niezgodność ustawodawstwa krajowego z prawem wspólnotowym, to na władzach tego państwa członkowskiego spoczywa obowiązek przyjęcia środków ogólnych lub szczególnych odpowiednich dla zapewnienia przestrzegania prawa wspólnotowego poprzez zażbanie w szczególności o uzgodnienie w najkrótszym czasie prawa krajowego z prawem wspólnotowym oraz zapewnienie pełnej skuteczności uprawnieniom, jakie wpływają dla podmiotów prawa z unormowań wspólnotowych.